

عنوان مقاله:

ارزیابی توسعه پایدار شهر بوشهر از منظر عوامل اجتماعی- اقتصادی با استفاده از شاخص EF

محل انتشار:

فصلنامه علوم اجتماعی، دوره 17، شماره 50 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

محمدحسین سرایی - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه یزد

عبدالحمید زارعی فرشاد - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

ناپایداری توسعه جوامع بشری در دو قرن اخیر و پیامد های زیان بار آن، که تابعی از متغیرهای جمعیت، سرانه و الگوی مصرف می باشد، رهیافت توسعه پایدار را به عنوان مهمترین موضوع دهه آخر قرن بیستم، مطرح می سازد. پایداری شهری نیز به عنوان شاخه ای مهم در این مفهوم، پدیده ای با ابعاد گسترده و پیچیده است که در رشد و تکوین شهرها عوامل اقتصادی، اجتماعی، جمعیتی را مورد توجه قرار می دهد. با گسترش مفهوم توسعه پایدار در سطح بین المللی، دانشمندان مدل های کمی و کیفی فراوانی برای اندازه گیری توسعه پایدار جوامع و شهرها ارایه نمودند. یکی از مدل های کمی مهم، روش جای پای بوم شناختی است. این پژوهش در پی این است تا تاثیر عوامل اجتماعی- اقتصادی و جمعیتی را بر اجزاء جای پای بوم شناختی مورد ارزیابی قرار دهد. جامعه آماری این مطالعه 250 نفر از ساکنان شهر بوشهر هستند که با استفاده از تحلیل رگرسیونی به بررسی داده ها پرداخته شده است. نتایج به دست آمده نشان می دهد که پارامترهای متغیر مستقل، حدود 84% بر اجزاء EF در شهر بوشهر تاثیر دارند.

کلمات کلیدی:

بوشهر؛ پایداری شهری؛ جای پای بوم شناختی؛ تحلیل رگرسیونی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/684239>

